

878

ДЕЛО Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров ГССР и республиканского Совета профсоюзов

შესრულდა სოფლად ფიზიკური კულტურისა და სპორტის განვითარების 1976-1977 წლების გეგმა-პროექტი. ლეგების ძირითადი მანერნობების შედეგად სასოფლო სპორტის საზოგადოება ცენტრალური საპრემიის შორის გამართულ 1976 წლის საკავშირო სეზონის სპორტულ ბაშინი "ოკოლმეზურნე" II ადგილზე გვიდა (რეფერის შედეგად), რისთვის იგი სასოფლო სპორტულ საზოგადოებათა საკავშირო ცენტრალური

ნტებსში, გურჯაანში, მახარაძეში, კა
პში, წითელწყაროში; საცურაო აუზ

(დავანახული მე-2 გვ.).

ბის 157 წარმოადგენელმა. დ.
ფიანმა მიიღო 81 პირველი ხმა,
— მეორე და 22 — მესამე, რა-
ჯამში შეადგინა 323 ქულა. კიე-
რდამხოვლ ო. ზლოზინის ხელა 34
რველი, 39 მეორე და 18 მეს-
ამეოლი, რამაც სულ შეადგინა
ქულა. III ადგილზე გავიდა დო-
ციის „შახტიორის“ მეკარე ი. ბ.
ტარაგვი — 171 ქულა (24 ხმა
და ადგილი, 29 — მეორე, 41
მესამე).

ნათქვამისა ფეხბურთელთა შორის თბილისის „დინამოდან“ ეხვდებოდათ მ. მაჩაიძის, თ. კოსტავას, შ. ზინჩაგაშვილისა და ზ. ჩელეშაძის გვარებს.

პრესნომორსაში სპორტკლ
ზოლის" პრიზზე ბიატლონი
მა გაზარტეს 4x7,5 კლომეტრ
სტადიუტა. შეეძებრებაში სპ
აევირის 4, პრეტეაევირების
სტეკოვის, შოქოვის ოლქისა
სხვა ქალაქების ნაყრებებო გამო
დნეს.

ქლებით იყო დაკომპლექტებული
საირიზო ადგილის მიღმა დარჩე-
ბოდა. გუნდის ლიდერი ა. ტიხონ-
ოვი სარბინოვზე წინა დღის ავად-
ყოფილის შემდეგ გამოვიდა, ოთხ-
საჯარბო მძილი, შემდეგ კიდევ
დამოუკიდებლად სროლაში ოთხი შეცდომ-
ად დაუშვა და საბოლოოდ მისმა გუნ-
დმა IV ადგილი დაიკავა. ბირველ-
ოზა წილად ზედა სსკ კავშირის მე-
ოთხე წაერებს, რომლის შემადგენ-
ლობაში იყვნენ ვ. ავდგევი, ა. სუ-
ლოვი, ა. ბერტოვი და ა. რასტო-
წი — 1:59.41.

დასასრული

ბრები, მეტად არასახარბილო შედეგებს მივიღებთ.

პლენუმზე აღინიშნა, რომ ამ საკითხის შესწავლამ ნათელი მოჰფინა იმ ფაქტს, რომ კოლექტივებისა და რაიონების უმრავლესობაში ეს ღონისძიებები ერთგვარად ხასიათს ტარებს, ხოლო ზოგიერთ მათგანში საერთოდ არ იმართება სპორტული ღონისძიებები. სწორედ ამით შეიძლება აიხსნას ისეთი მდგომარეობა, როცა საზოგადოების ცენტრალური საბჭოს პირველობებში (მათ შორის ეროვნულ სახეობებშიც), რაიონების ნაკრები გუნდების მხოლოდ 30 პროცენტი მონაწილეობს, ხოლო იმის გამო, რომ ადგილებზე სათანადო ყურადღება არ გექცევა კვალიფიციური სპორტსმენების აღზრდას, რესპუბლიკურ შეჯიბრებებში რაიონებიდან ძალზე დაბალი თანრიგის, ზოგ შემთხვევაში კი უთანრიგო, ყოვლად მოუზნადელი სპორტსმენები ასპარეზობენ. ეს კი ეწინააღმდეგება საზოგადოების ცენტრალური საბჭოს მიერ დამტკიცებულ შეჯიბრების დებულებებს, რომლის მიხედვითაც რესპუბლიკურ პირველობებში მხოლოდ დაბალი თანრიგის სპორტსმენის მონაწილეობა აკრძალულია. ნაკლები ყურადღება ექცევა, აგრეთვე, ადგილობრივ სექციებსა და ჯგუფებს, რომლებიც ფიზკულტურულთვან პერსპექტიული ახალგაზრდების გამოვლენას, მათთან სისტემატური კვალიფიციური სასწავლო პროცესის ჩატარებას.

სწორედ ამას განაპირობა, რომ საზოგადოების რესპუბლიკური და ადგილობრივი რეკორდები თუ სხვა მიღწევები სპორტის ცალკეულ სახეობებში წლების განმავლობაში უცვლელი რჩება და, ბუნებრივად, ძალზე ჩამორჩება დღევანდელ მოთხოვნათა დონეს. ამის გამო, ჯერ კიდევ მცირეა სოფლის სპორტსმენთა წარმომადგენლობა რესპუბლიკურ და საკავშირო ნაკრებ გუნდებში.

„კოლმეურნე“ ყოველწლიურად საშუალოდ 40 ათასამდე მშდ კომპლექსის ნიშნისას ამზადებს, რომელთა უმრავლესობა სპორტსმენ-თანრიგისაა. მაგრამ, აქვე უნდა ითქვას, რომ ამორჩეული შემთხვევების ნიშნისათა დიდმა ნაწილმა ვერ ჩააბარა საჭირო ნორმატივები, ხოლო „კომსომოლკა“-ია პრავდის პრიზებზე გამართულ მშდ მრავალდღივ საშუალოდ 10-15 ათასამდე სპორტსმენის მონაწილეობით ჩატარდება. ასეთი მდგომარეობა განსაკუთრებით საგრძნობია ცურვასა და ტყვიის სროლაში, რაც, პირველ რიგში, საკუთარ აუზებისა და ტერიტორიების სიმცირით უნდა აიხსნას.

მიუხედავად იმისა, რომ ამ ბოლო დროს საზოგადოების ცენტრალურმა საბჭომ ფიზკულტურის შტატიანი მუშაკებისა და საზოგადოებრივი აქტივის მუშაობის გაუმჯობესების მიზნით განახორციელა სერიოზული ღონისძიებები, ამ უბანზე ჯერ კიდევ გვედგება ხარვეზები. არ შეიძლება არ აღინიშნოს ფიზკულტურული კოლექტივის ინსტრუქტორ-მეთოდისტის შრომის ორგანიზაციულ კონტროლის დაწყების, ინსტრუქტორ-მეთოდისტების შერჩევის, სწორად განაწილების, კვალიფიკაციის ამაღლებისა და აღზრდის საქმეში არსებული სერიოზული ნაკლოვანებები, რაც ხელს უშლის ფიზკულტურული კოლექტივების ორგანიზაციულად გაუმჯობესებას, მშრომელთა გააანაზღაურებას და ამის საფუძველზე, მათ შორის საყოფიერების ზრდას.

მიუხედავად ზემდგომი პარტიული, საბჭოთა და პროფკავშირული ორგანიზაციების გადამწყვეტილებისა, ყველა სასოფლო კოლექტივში დღემდე ვერ მოხერხდა ინსტრუქტორ-მეთოდისტების შტატიანი აყვანა. 1400-მდე კოლექტივიდან დღეისათვის მხოლოდ 454 ორგანიზაციის ჰყავს შტატიანი ინსტრუქტორ-მეთოდისტი.

არის შემთხვევები, როცა ინსტრუქტორ-მეთოდისტებს არ იყენებენ დანიშნულებისამებრ, ზოგიერთი მათგანი კი არ იმართებს კვალიფიკაციას. ამ.

აზე თუნდაც ის ფაქტიც გეტყველებს, რომ 454 ინსტრუქტორ-მეთოდისტიდან მხოლოდ 166 აქვს სპეციალური განათლება.

შემოთ ჩამოთვლილი იყო ის რაიონები, რომლებიც აქტიურად მონაწილეობენ საზოგადოების მუშაობაში და რომელთა ხარჯზეც სრულდება ძირითადად „კოლმეურნის“ მიერ აღებული მთელი გეგმა-გაულებულებები.

მაგრამ, სამწუხაროდ, ჯერ კიდევ არიან ისეთი რაიონები და სასოფლო ფიზკულტურული კოლექტივები, რომლებიც სხვის ხარჯზე გადიან ფონს, არ ზრუნავენ თანამედროვე მოთხოვნათა დონეზე ფიზკულტურულ-სპორტული მუშაობის გარდაქმნისთვის. ამისთვის: ადგილის, ასპინის, თიანეთის, ყაზბეგის, შუახევის, ჭიათურის, ჯავის, ვანის, მარნეულის, გურჯაანისა და სხვა რაიონები და მათი ფიზკულტურული კოლექტივები.

პლენუმზე აღინიშნა, რომ საზოგადოების საბჭო საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტთან ერთად ყოველწლიურად აწყობს სოციალისტურ შეჯიბრებებს, რომელიც ავღრმეს გამარჯვებულებს საოლქო და რაიონულ საბჭოებს, აგრეთვე ფიზკულტურის საკოლმეურნეო, საბჭოთა

რაიონებში დისლოკაციის საკითხის მოგვარებას.

მაგრამ, აქვე, ბევრი ნაკლიც იქნეს თავს. პირველ რიგში აღსანიშნავია, რომ სპორტულ სექციებში ჯერ კიდევ მასობრივად არ არიან ჩამოყალიბებული. სათანადოდ არ არის დაყენებული ქალთა შორის პროპაგანდისტული და აღმზრდელობითი მუშაობა. ამის გამო, დღემდე მთლიანად არ არის დაკომპლექტებული საზოგადოების ნაკრები გუნდები მძლეოსნობასა და ტყვიის სროლაში, ველომობილური ქალები კი საერთოდ არა გვყავს.

რესპუბლიკის ზოგ რაიონში (ყვარელი, მაიაკოვსკი, ადიგენი, მცხეთა, წალკა, ვანი, ხობი, თიანეთი, მარნეული, ბოლნისი, ამბროლაური, ყაზბეგი) ჯერ კიდევ მეტად დაბალია სპორტსმენთა საერთო მონაწილეობის დონე, რამაც თავი იჩინა საქართველოსა და საკავშირო ახალგაზრდული თამაშების ფინალურ შეჯიბრებებში, როდესაც ზემოაღნიშნულში და კიდევ რამდენიმე სხვა რაიონის სპორტსმენებმა ვერც ერთი ჩასატარებელი ქულა ვერ მისცეს საზოგადოებას.

თამაშების პროგრამაში ჩვიდმეტი სახეობიდან ექვსი (მძლეოსნობა, ძალაოსნობა, ცხენოსნობა, ველოსპორტი,

სპორტული თამაშებისთვის, ჯულრიფშის, სოხუმის, ქედის, შუახევის, ჯავის, ზნაურის, ახალქალაქის, მარნეულის, თიანეთის, მცხეთის, ყაზბეგის, ლენტეხის, წულუკიძის, ვანის, ხობის, წალკის რაიონების სასოფლო ფიზკულტურულ ორგანიზაციებს დღეისთვის არც ერთი სპორტსმენი არა ჰყავს საზოგადოების ნაკრებ გუნდებში...

პლენუმმა კიდევ ბევრ საჭირობო-ტო საკითხზე გაამახვილა ყურადღება. მოგუსმინეთ კამათში გამოსულ ამანაგებს:

მ. მიქაშაძე: ვერა და ვერ დამთავრდა საქართველოს სუბტროპიკული ინსტიტუტის სპორტდარბაზის მშენებლობა, რომელიც 12 წელია მიმდინარეობს. საკვალაო მდგომარეობაა, აჩივარის ჩაის საბჭოთა მეურნეობის ტექნიკის დარბაზში. აქ არ არის გათმობა, ვარჯიშისთვის საჭირო სხვა პირობები. ნ. ბა-ლაშვილი: ბაკურიანში შეიქმნა ბავშვთა და მოზარდთა სპორტული სკოლა, სადაც 300-მდე ბავშვი მცავდნენ. სკოლის შენობა პატარაა, საჭიროა მისი გადართობა, არც ინვენტარისა და ფორმის მხრივ არის აქ კარგად საქმე. სკოლის ხელმძღვანელობამ და მწვრთნელებმა უნდა გარდაქმნან მუშაობა. ა. ბერაშვილი: ჩვენს რაიონს კარგი სპორტული ტრადიციები აქვს, რომელთა ღირსეულად გაგრძელებისთვის საჭიროა სპორტული სკოლის შექმნა, რაც ხელს შეუწყობს ახალ-ახალი ტალანტების გამოვლენას. გარდა ამისა, რა ხანია ჩვენი მეურნეობა-ტექნიკური წარადგენილია სპორტსმენების სახელის მინიჭებაზე. ეს საკითხი უნდა დამტკიცდეს, რაც მეტ სტიმულს მისცემს როგორც ახალგაზრდობას, ისე მათს მწვრთნელ-პედაგოგებსაც. ა. ბერაშვილი: ჩვენს 1200-კაციან კოლექტივს საკუთარი ბაზა არ გააჩნია, არა გვაქვს საჭირო მეთოდური ლიტერატურა. ინსტიტუტში სულ 40 განყოფილებაა, საჭირო ტანჯარაში ყველა მათგანშია დამთავრებული, მაგრამ იგი სასურველ დონეზე მაინც ვერ დგას. ყ. ბერიშვილი: ჩვენთან, ადიგენში არავითარი ყურადღება არ ექცევა მარტივი ტიპის ბავშვთა მოწყობა-მშენებლობის საქმესაც კი, მარტივი ტიპის ფეხბურთის მოედნები მხოლოდ ჯავში, ზნაურსა და ლეწინგორში გვაქვს. საოლქო ცენტრში კი საზოგადოებას ერთი დარბაზი არა აქვს. მ. ბლაშვილი: დიდი ხნის (10 წლის) უმოქმედობის შემდეგ წელს გვემართა შეიქმნას ქობულეთის სტადიონის რეკონსტრუქცია, მომავლისთვის გათვალისწინებულია, აგრეთვე, სელეგარის სპორტული კომპლექსის მშენებლობა. ლ. ბლაშვილი: დიდი დახმარება გავიწვია საქართველოს მედიცინისა და წყალთა მეურნეობის მინისტრმა გ. გაღვიამ, რომელმაც კოლხიდში ჩვენს 15 სასამშენებლო სამმართველოს დაავალა წილობრივი მონაწილეობა მიიღოს ბავშვების (საინობის, საცხენოსნო, აუზის) მშენებლობაში. მ. ბლაშვილი: ჩვენი რაიონის სამმა ძალისხმეა საქართველოს ნაკრების შემადგენლობაში II ახალგაზრდულ თამაშებზე ჩასათვლილი ქულები მისცა გუნდს. ჩვენთან კვლავაც იზრდებიან ნიჭიერი ძაღვები, მაგრამ მათი სრულყოფილი წვრთნისა და დაოსტატებისთვის პირობები არა გვაქვს. ეს საკითხი უნდა შევხება და ინვენტარსაც. ა. ბლაშვილი: ძირითადად ყურადღება გაამახვილა საწარმოო ტანჯარების უკუგებასა და მის მინიშნელობაზე, მოიყვანა კონკრეტული მაგალითები, თუ რა დიდი სარგებლობის მოტანა შეუძლია მას სოფლის მშრომელებისთვის.

მ. ბლაშვილი: შევავსო პლენუმის მუშაობა და აღინიშნა, რომ უკანასკნელ წლებში გარკვეული ძვრები იგრძნობა სასოფლო ფიზკულტურული ორგანიზაციების მუშაობაში, მაგრამ, ისიც აღინიშნა, რომ რესპუბლიკის 26 საშუალო სპეციალური სასწავლებლიდან საზოგადოების ნაკრებ გუნდებში არც ერთი წარმომადგენელი არ არის შეყვანილი.

ზოგიერთი ორგანიზაციის ხელმძღვანელები უპასუხისმგებლოდ ეყდებიან ახალგაზრდების ფიზიკური აღზრდის საქმეს, რაც უარყოფითად მოქმედებს საქართველოს სპორტული დელოკაციის მზადებაზე III საკავშირო სასოფლო

ჩვენს გულშია გულწრფელი

ზუგდიდის განათლების განყოფილების ბავშვთა და მოზარდთა სპორტული სკოლა 1937 წელს დაარსდა და წლების მანძილზე ქალაქის I საშუალო სკოლის შენობაში იმყოფებოდა, სადაც ხის პატარა დარბაზი ჰქონდა გამოყოფილი. 1961 წელს სპორტსკოლის ზუგდიდის ყოფილი კინოთეატრის ორსართულიანი შენობა გადასცეს, აქვე მოთავსდა რაიონული სპორტკომიტეტი, „კოლმეურნისა“ და „განთავის“ რაიონსპორტები.

ამჟამად ეს შენობა მეტად საკვალაო მდგომარეობაშია. ქვედა სართული ნაგვის ყუთებითაა ავსებული, სპორტული დარბაზის იატაკი დამპალია, ქერის ბათქაში — დანაწილებული. ძველი ლიბები, მინე ბნალეწილი ფანჯრები უბადრუკად გამოიყურებიან. სპორტსკოლის აღსაზრდელები არც წყლით არაა განებივრებული.

1976 წლის 4 თებერვალს საქართველოს სპორტკომიტეტის ტანჯარის მთავარი მწვრთნელის, ოგანოვის, „განთავის“ ცენტრალური საბჭოს სპორტსკოლის დირექტორის ს. ბურჯანაძისა და ზუგდიდის სპორტული დარბაზის იატაკის მ. შონიას მონაწილეობით შედგა აქტი, სადაც ხაზგასმითაა აღნიშნული, რომ შენობა მთლიანად მოსალოდნელია კედლებისა და ქარის ჩამოგრევა, ფანჯრები და კარები დაშლილია, შენობა მთლიანად ავარიულ მდგომარეობაშია...

წელს, როგორც იქნა, ზუგდიდის მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს აღმასკომმა რემონტისთვის გამოყო თანხა (19279 მან.) ამბასკომის ეს გადაწყვეტილება 1977 წლის 12 მაისთან დათარიღებული. თითქოსდა, საქმეს უნდა შეელოდა, მაგრამ ზუგდიდის საინჟინერო კანტორა (მმართველი მწვრთნელი) მასალებით უზრუნველყოფის საკითხში სრულ უგულის ყურებასა და უდარდებლობას იჩენს.

ჩვენის აზრით კი, შენობა მთლიანად დასანგრევი და ხელახლა ანაშენებელია.

თ. კიპაძე, (ჩვენი სპეც. კორ.)

ზუგდიდი.

ჩვენს სპეციალურ

აპსი

აქ დამთავრდა რაიონის მოსწავლეთა პირადი პირველობა მაგიდის ჩოგბურთში. 16 მონაწილე ეჭი იბრძოდა უძლიერესის სახელისთვის. კარგად იასპარეზა მ. მერეზავილი, რომელმაც ჩემპიონობა მოიპოვა. გოგონებში (15 მონაწილე) ლ. ჩაღუნელი იმარჯვა.

ლ. ლიხაიაშვილი.

სამბრედი

დამთავრდა კულამის სადაზო პირველობა ფეხბურთში, რომელშიც მონაწილეობდნენ დაბის ტერიტორიაზე განლაგებული წართეობა-დაწესებულებების, ტექნიკისა და სკოლის გუნდები.

გამარჯვება წილად ზღაღთ საქსოვი ფრთის წარმომადგენლებს. მომდევნო ადგილებზე გაიყვანნ ზოგვეტერინარული ტექნიკისა და ყრუ-მუნჯთა სასწავლებლის გუნდები.

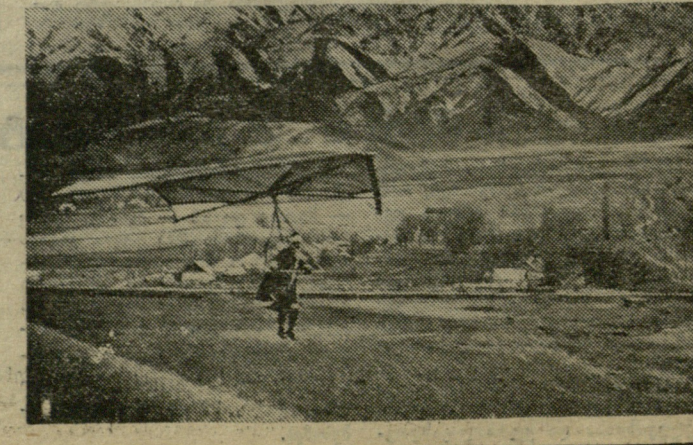
ი. ნიკოლაიშვილი.

ახალი წლის დამდეგს თოვლის ბაბუა ფრუწეს ტროლინებს სამმართველოს ესტუმრა და დელტაპლანი გაფრინდა.

სურათზე: მარცხნივ — ელექტროკავშირგაბმულობის მონტორი, დელტაპლანერისტი ვ. პოტილოცინი გაფრენის წინ არიგებს თოვლის ბაბუას; მარჯვნივ — თოვლის ბაბუა გაფრენისას.

საქდის ფოტო.

ჩვენს საბჭოთაო
ნაგებობებში

პირველი, მეორე უსაზღვრო ნაგებობა

საბჭოთაო ნაგებობა დღეს... როგორი უნდა იყოს ის, რა შთაბეჭდილებას უნდა დატოვოს? ეს ერთ-ერთი აქტუალური თემაა რესპუბლიკის ფიზიკულ-ტურულ-საბჭოთა ცხოვრებაში. როცა საუბარი დაიწყო საბჭოთაო ნაგებობების რაოდენობაზე, ჩამოვარდება, ჩვეულებრივ, წყურპული ვიწვებთ, რომ ამ მხრივ აშკარა ნაკლებობაა განიცდილი — განსაკუთრებით პერიფერიებში. საქმე ხარისხზე რომ მივდგეთ, გამოვსინჯოთ, ბევრ საბჭოთა აუზში, კალათბურთის მოედნებსა და ტანვარჯიშულ დარბაზებში სახარბიელო მდგომარეობა არ გვაქვს.

როგორ გამოიყურებიან ისინი, როგორ არიან აღჭურვილი, მოვლილი, გათვალისწინებულია თუ არა მაყურებლის ინტერესები? — ყველაფერი ეს ძალზე მნიშვნელოვანია.

მასშტაბი წლის მეორე ნახევრიდან თბილისის სპორტის სახსლემ თანდათან იცვალა სახე. უპირველესად ეს ითქმის ინტერიერზე, ფორმებზე, რომელიც დეკორატიულად გამოირჩევა, დავდგეთ ყველაზე, არცთუ მთავარ ასაკის ნაგებობებშია და ბეტონბლოკებით მოწყობილი ბუფეტების ნაცვლები მოეწყობა დასვენების კუთხვები ფერადი განათებით. მყუდროებას ქმნიან, აგრეთვე, ხით მოპირკეთებული კედლები, სარბიელის ირგვლივ ქვედა სექტორების კიბეებზე დაფენილია ხალიჩები. — მაყურებლებთან, ყველასთან, ვისაც ემსახურება სპორტის სახსლე, მინდა ვისაუბრო პირველ რიგში, ესთეტიკის ენით. — გვითხრა რესპუბლიკაში ერთ-ერთი უდიდესი საბჭოთაო ნაგებობის დირექტორმა, საპარტეზლოს სსრ სე-ლიონების დამსახურებელმა მოღვაწემ მიმწოდ შიშხიშვილმა. ეს საუბარი წლის მიწურულს შედგა და, ბუნებრივად, გვესმინა მომავლის გეგმების შეტყობა.

— 1977 წელს სპორტის სახსლემ სპორტსმენებისთვის და მაყურებელთათვის უკეთესი პირობების შექმნის თვალსაზრისით წინ გადადგა ნაბიჯი. რას აპირებთ ამ მიზანით უკლებლივ ახალ წელს?

— ნაბიჯი გადადგმულია, მაგრამ ჯერ მხოლოდ პირველი, — თქვა გ. შიშხიშვილმა. აუცილებელი იყო შემდეგ მან სიმყუდროე და ესთეტიკური აღქმის ატმოსფერო. მაგრამ ხანდახან ტრბიუნებზე ვხვდებით თამბაქოს მწველს; ზოგიერთი მაყურებელი არაკორექტულად იქცეოდა. კედლებზე გუ-ჟიანდებოდა, ფორები იატაკი სივრცის ნაწილებზე იყო მოფენილი, ზოანდებოდა ხეობები. ხალხი თვალყურს ადევნებდა სპორტულ სახასიათებს და ავიწყლებოდა, რომ დასურული შენობაში იმყოფებოდა და არა მინდორში. სხვათა შორის სისუფთავის დაცვა, შენის ირგვლივ მყოფი საგნებისადმი ფრთხილი მოპყრობა თვალში, სტალიონზე თუ სპორტის სახსლში ერთნაირად საჭიროა.

ფორი ყვავილებით მოვრთეთ, კედლებზე ხის პანელები ავაკრეთ და იცით... დამოუკიდებელი მდიდან და მეტყველებს: „წარმოდგენით, რაც ყვავილები გამოჩნდა, პაპიროსის ნაწილები იკლავს“. შევამჩნიეთ ურნების რაოდენობა, რომლებიც ინტერიერის არც მანინ და მინც ამგვანებენ... გვესმინა, სპორტის პროპაგანდასთან ერთად ოდნავ შესაძენი შემოქმედებით შევძლოთ მაყურებელთა იმ ნაწილის აღზრდა (უპირველესად ასალ-გარდობის), რომელიც, სამწუხაროდ, ჯერ კიდევ საჭიროებს ამას... ეს სიტყვები საყვებით სამართლიანია. გვახსენდება ხელბურთელთა საე-

რთაშორისო ტურნირის მატჩზე მესუ-თე სექტორის მეექვსე რიგში მჯდომი ასალგაზრდა, რომელიც სივრცეს ეწე-ოდა და თან შემინებული თვლებს აქეთ-იქით ატყეპდა... მოედანზე სპორტსმე-ნები დიდ ენერგიას ხარჯავდნენ (თა-მაში თამაშია), ის კი ბოლომდე ავსე-ბდა იქაურთა. მას გვერდით მსდომე-მმა მიუთითეს, ასალგაზრდამ სამი რი-გით ზემოთ გადაინაცვლა და 10 წუთის შემდეგ ახალი სივრცეში ამოიღო...

— სპორტის სახსლე, — აგრძელებს ჩვენი თანამოსაუბრე, ლამაზად უნდა გამოიყურებოდეს: თავად სპორტი ეს ხომ სილამაზეა, და მერე როგორი ად-ამიანი კი, რომელსაც სპორტი უყ-ვარს, თვითონ უნდა იყოს შინაგანად ლამაზი. ამასთან, სპორტული სახსა-ობების გარდა, სახსლებში ხშირად ეწ-ყება კონცერტები, კინოფილმების ჩე-ნება, საახსლწლო ნაძვისხის წარმო-დგენები...

გვემის მხედვით დაწყებული სამე-შო 1978 წელსაც გაგრძელდება. გან-ზრახული გვაქვს ექვსტურად გამოვი-ყენოთ ზემო ვესტბიულის 4000 კვად-რატული მეტრი ფართობი (დირექტო-რმა გვჩვენა ფერადი ესკიზი, რომელ-ზედაც გამოსახული იყო სახსლის მშა-ტრულად გაფორმებული გიტარები-ანი, სასელთან სპორტსმენთა ფოტო-სურათებით დამშვენებული დერეფანი). ამას გარდა, ქართული სპორტის ისტო-რიის მუზეუმისთვის სპეციალურად გა-მთავრეთ ორ თაბას. აქ თან მოიყ-ვრის ბევრი უნიკალური დოკუმენტი, ფოტოფილმები და სპორტის ისტო-რიისთვის სხვა საინტერესო, რესპუ-ბლიკის სპორტსმენთა წარმატებების ამ-სახელი რელიეფები. ქვედა სექტორის კიბეებზე დაგებული ხალიჩები მხოლო-დ სილამაზისთვის როდია განკუთვნი-ლი. ისინი ფეხის ხმას ასმოწენ, რასაც დიდი მნიშვნელობა აქვს ისედაც ხმაუ-რიან შენობაში. განზრახული გვაქვს ხალიჩები ზედა სექტორების კიბეებზეც დავაგოთ. ამას გარდა, აუცილებლად უნდა მივადწიოთ სარბიელის ისეთ გა-ნათებას, რომელიც მსოფლიო სტანდარ-ტებთან შეესაბამება.

რედაქციისგან: გიორგი შიშხიშვილთან საუბარში ავტორი შეეხო იხეთ სერიოზულ თემას, როგორცაა სპორტის სახსლის ზემო და ქვე-მო ვესტბიულებში თამაშის წევა. ათასობით მაყურებელი მატჩამდე და შეხვედრების დროს დერეფნებში ქმნიან კვამლის სქელ ფენას, რომე-ლიც სარბიელამდეც აღწევს. სუნთქვა ძნელდება. და ეს ხდება სპორტის სახსლებში იქ, სადაც ყველაფერი იმის საწინააღმდეგოაა მიმართული, რაც ადამიანის ჯანმრთელობას ეწევა. სადაც ყველაფერი მთელი ხმით მოუწოდებს ადამიანს ფიზიკურ და სულიერ ჯანსაღობაზე.

შეიძლება თუ არა პაპიროსის მოწევა კალათბურთისა და ხელბურ-თის მატჩების, მოკიდავთა ორთაბრძოლების, ტანვარჯიშთა და სხვა სპორტის სახეობის წარმომადგენელთა ასპარეზობის დროს? ჰკითხეთ, მა-გალითად, მიხეილ ქორქიას ან შოთა მორჩილაძეს, უკიროთ თუ არა სუნ-თქვა ბოლოთ სავსე დარბაზში?

მას მოდით, თავი შევიკავოთ, ყველამ ერთად და ერთხმად. მოდით ხელს ნუ შევუშლით სპორტსმენებს, რომლებიც ესოდენ გვიყვარს.

რტებს უკანსებს, თორემ ტელევიზია შემდგომშიც წააწყდება პრობლემებს — არსებული განთავსების ტრანსლია-ცია ფერადი გამოსახულებით არ ხერ-ნდება. გვაქვს სხვა ჩანაფიქრიც...

— რა ღონისძიებები დაგეგმილი სპორტის სახსლებში 1978 წლისთვის?

— ნაძვის ხის წარმოდგენებს შეე-ვლის კონცერტები. იანვარში დაიწყება საქალაქო სამხედრო ტურნირი მინი-ფე-ხბურთში სპორტის სახსლის პრიზზე, შემდეგ სარბიელი დეიუმბა მოკრივე-თა საკავშირო ჩემპიონატის მონაწილე-ებს. კვლავ გაიმართება კალათბურთის მატჩები თბილისის „დინამოს“ მონა-წილეობით. მატჩში ძიუდოსტთა ტრა-დიციული საერთაშორისო ტურნირის მონაწილეები იასპარეზებენ. მოსალდ-ნელია, აგრეთვე, ბევრი გასართობი სპორტული სახასიათო. წლის განმავ-ლობაში საშუალოდ 125 ღონისძიება ტარდება, რომლებსაც მილიონამდე მა-ყურებელი ესწრება. მაგრამ ამით რო-დო თავდება ყველაფერი. გვემართა გვაქვს დავასრულოთ ის, რისი გაკეთებაც ბო-ლომდის ვერ მოვახერხეთ 1977 წელს. მაგალითად, ყოველ სპორტულ ღონის-ძიებაზე სახსლის „A“ სექტორში კვლავ უნდა გამოიყოს 218 უფასო ბი-ლეტი თბილისის მუშა და სტუდენტი ასალგაზრდობის საუკეთესო წარმომად-გენელთა წასახლისებლად. ეს კარგი ჩანაფიქრი ჯერ ვერ განვახორციელებთ: ბილეთები გამოიყვლია, მაგრამ მთლიანად ჯერჯერობით არ გრცელდ-ება. და კიდევ: სპორტის სახსლესთან შექმნილია გამაჯანსაღებელი გუგუნი, ჯერჯერობით მსურველი მხოლოდ ოთ-ხი ადამიანი აღმოჩნდა. მდგომარეობის გაუმჯობესების იმედს, რა თქმა უნდა არ გვაკრავთ...

— რა სურვილები აქვთ სპორ-ტის სახსლის თანამშრომლებს ახალ წელთან დაკავშირებით?

— ვფიქრობ, გამოთქვამ ჩვენი თა-ნამშრომლების საერთო აზრს თუ გიტ-ყვი, რომ ჩვენ, როგორც რესპუბლიკის ყველა სპორტის მოყვარული, კანონი-ერად ვამაყობთ ქვეყანაში ერთ-ერთი საუკეთესო თბილისის სპორტის სახს-ლით. მოსარული ვიქნებით, თუ ვიხი-ლავთ მის მიმართ სათუთ მოპყრობას მაყურებელთა მხრიდან. ამასთან ვისუ-რავდებით გავხდეთ ჩვენი სპორტსმე-ნების ლამაზი გამარჯვების მოწმენი, დაეტყვებთ სამამულო სპორტის ტრი-უმფით.

6. ბროლიამ.

გვესაუბრებიან

მწვრთნელები, სპორტსმენები

ლადონილ არაპაძე — სსრ კავ-შირის ტანვარჯიშე ვაჟთა ნაკრე-ბი გუნდის უფროსი მწვრთნელი:

— დიდ ტანვარჯიშულ ფორუმე-ზე იაპონიის წარმომადგენელთა 14-წლიანი პეგემონის შემდეგ 1977 წელი გარდატეხის წელი გა-მოვდა. დანინაურდნენ საბჭოთა სპორტსმენები, მსოფლიო თასზე ასპარეზობაში „ოქროს დუბლი“ გაკეთეს. გაიმარჯვეს ოლიმპიადა-76-ის აბსოლუტურმა ჩემპიონმა ნ. ანდრიანოვმა და ვ. მარკლოვმა. კონტინენტის ჩემპიონატიც ასევე საბჭოთა ტანვარჯიშეების უპი-რატესობით ჩატარდა. მრავალკი-დში მათ საპატიო კვარცხლბეკის ყველა საფეხური დიკავეს. სულ მთავარ ტურნირებში საბჭოთა ტან-ვარჯიშეებმა 14 ოქროს, 8 ვერ-ცხლის და 10 ბრინჯაოს მედლები დაისაკუთრეს.

მაგრამ ეს წარმატებები მხოლოდ პირველი ნაბიჯებია საბჭოთა ვაჟთა ტანვარჯიშის წარსული დიდების დაბრუნების გზაზე. წლეულს ხომ გუნდური შეჯიბრება არ ჩატარებ-

ულა, ის 1978 წელს სტრასბურ-გის მსოფლიო ჩემპიონატში გაიმარ-ტოვება.

ჩვენ მომავალს ოპტიმისტურად ვუყურებთ, მაგრამ მიზნის მისაღ-წევად დაძაბული შრომაა საჭირო. ოლიმპიადი-80 ხომ მოსკოვში ჩა-ტარდება და ძალიან მინდა „ოქრო-ს“ მოლოცვები მივიღოთ (საქდე-სი).

სურათზე: ნ. ანდრიანოვი.

მიაჩნსავე ზაიცივი — სსრ კავშირის ფრენბურთელ ვაჟთა ნა-კრები გუნდის კაპიტანი:

— ვფიქრობ, სპორტის მოყვა-რულეში კმაყოფილი იქნებიან ჩვე-ნი გამოსვლებით ოლიმპიადის შე-მდგომ წელს. ჩვენ გაიმარჯვეთ ევროპის ჩემპიონატში და ძნელ ბრძოლაში მოვიპოვეთ მსოფლიო თასი. რაც მთავარია, „ვისწავლეთ“ გამარჯვება მსოფლიო და ოლიმ-პიურ ჩემპიონატზე პოლონელ ფრენბურთელებზე, რომელთაგა-ნაც ბევრჯერ ვიწვინეთ მარცხის სი-მწარე ბოლო წლების მთავარ მა-ტჩებში. მსოფლიო თასის გათამა-შების ფინალურ ტურნირში კი გუ-ნდმა კარგად ითამაშა. განსაკუთრე-ბით ოლიმპიურ ჩემპიონატთან მატჩში.

მაგრამ ძნელი წელიწადი მოგვე-ლის. სექტემბერში იტალიაში გა-იმართება 1978 წლის მსოფლიო ჩემპიონატი, რომელშიც ჩვენ ოქ-როს მედლებზე უნდა დავიჭიროთ. რა თქმა უნდა, ჩვენი მეტოქეებიც, პირველ რიგში პოლონელი ფრენ-

ბურთელები, ასევე „ოქროს“ უმი-ზნებენ; ამიტომ ტურნირი დაძაბუ-ლი იქნება და მას თავით ვხვდებ-მდე შეიარაღებული რომ შეე-ხედეთ, აუცილებელია რიგიანად ვიშრომოთ.

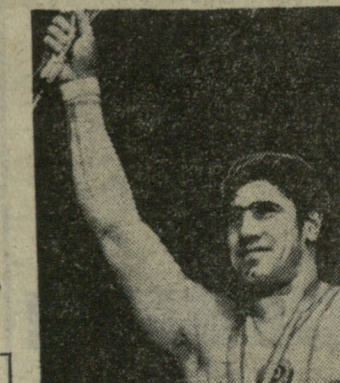
სურათზე: თამაშობს სსრ კა-ვშირის ნაკრები.

იგორ კუდიშკინი — სსრ კა-ვშირის ძალოსანთა ნაკრების უფ-როსი მწვრთნელი:

— საფუძველი გვაქვს კმაყოფი-ლი ვიყოთ ოლიმპიადი-80-ისკენ მიმავალი გზით. საბჭოთა ძალოსა-ნებმა მტუტპარტის მსოფლიო ჩე-მპიონატთან 7 ოქროს და 3 ვერ-ცხლის მედლები ჩამოიტანეს, მათ შეიძლება მიეკუთვნათ იუნიორთა მიერ სოფლის მსოფლიო პირველო-ბაზე მოპოვებული 6 უმაღლესი ჯილდო. წლის განმავლობაში სა-ბჭოთა გოლიათებმა 34-ჯერ გააუმ-ჯობესეს მსოფლიო რეკორდები. მსოფლიო მიღწევათა ცხრილში მე-80 შესწორება შეიტანა პლანე-ტის უძლიერესმა ძალოსანმა ვ. ალექსეევმა. თავი გამოიჩინა ვეტე-რანმა დ. რიგერტამ. გაგვახარა ბე-ვრმა ახალგაზრდა სპორტსმენმა.

მაგრამ ყველაფერი ეს გულდამ-შვადრებს ნებას არ გვაძლევს, რამ-დენადაც ძალოსანობა მსოფლიოში სულ უფრო პოპულარული ხდება.

ჩვენ ჯერ ბევრი რამ უნდა გავაე-თოთ, რათა უძლიერესთა სპორტმა, რომლის გეოგრაფიკა ჩვენი დლი-თი-დღე ფართოვდება, ათასობით ასალგაზრდა სპორტსმენი მიიზი-ლოს, რომ არ ამოიწეროს ტრან-ტების „წყარო“ ნაკრებისათვის, რომელმაც კურსი იღო ოლიმპი-ადი-80-ში წარმატებით გამოსასე-ვლელად.

სურათზე: დ. რიგერტი.

აჯამება საბჭოთაო წლის შედეგებს

პოლონურ საფეხბურთო ყოველკვი-რულ „პილა ნოვინა“ დაიბედა გე-რობის ქვეყნების ფეხბურთელთა ნაკ-რები გუნდების საკლასიფიკაციო სია 1977 წლის შეჯიბრებების შედეგების მიხედვით. სიაში, რომელიც შეადგინა ფეხბურთის უდიდესმა მყიდვემ მარს-ლაჟ შმიტოვიამ, 32 გუნდია. აღგი-ლები განაწილდა მსოფლიო ჩემპიო-ნატის შესარჩევი მატჩების, ჩემპიონა-ტის ფინალში გასვლის, აგრეთვე, საე-რთაშორისო ამხანაგური შეხვედრების შედეგების მიხედვით.

ამ სიაში I ადგილზეა შვედის ნა-კრები. მომდევნო ადგილებზე არი-ან: 2. პოლონეთი, 3. საფრანგეთი, 4. იტალია, 5. შოტლანდია, 6. უნ-გარი, 7. ავსტრია, 8. გერმ. 9. ეს-პანეთი, 10. სსრ კავშირი, 11. ინგ-ლისი, 12. პორტუგალია, 13. პო-ლონეთი, 14. ჰეცია, 15. რუმინე-თი, 16. უელსი, 17. ჩეხოსლოვაკია, 18. ირლანდია, 19. ბელგია, 20. იუ-გოსლავია, 21. შვეიცარია, 22. ბუ-ლგარეთი, 23. დანია, 24. ჩრ. ირ-

ლანდია, 25. საბერძნეთი, 26. ნო-რვეგია, 27. ფინეთი, 28. თურქეთი, 29. ისლანდია, 30. ლუქსემბურგი, 31. კიპროსი, 32. მალტა.

შერაწილდა აღნიშნული, რომ 1977 წელს ყველაზე მეტჯერ იასპარეზეს უნგრეთის (16 მატჩი), პოლონეთისა

(13) და იუგოსლავიის (12) ნაკრე-ბებმა. ყველაზე მეტი შეხვედრა მოიგეს უნგრეთის (9) და გერმ. (7) გუნდებ-მა. გერმ. პოლონეთისა და შოტ-ლანდიის ფეხბურთელებს 6-6 მოგება აქვთ. არც ერთი მატჩი არ მოუგიათ კვიპროსის, ლუქსემბურგისა და მა-ლტის გუნდებს. ყველაზე მეტჯერ დამარ-ცდნენ იუგოსლავიის (7), ლუქსემბუ-რგის, შვეიცარიისა და თურქეთის (6-6) ფეხბურთელები, თითოეორ — საფრან-გეთის, ესპანეთის, გერმ. და გერ-მ. ნაკრები გუნდები. (საქდე-სი).

ლ ა უ რ ე ა ტ ე მ ბ ი

ოტაზა. „კანადიენ პრესის“ მიერ ქვეყნის სპორტული ჟურნალისტე-ბის გამოკითხვის შედეგად ჰოკეის ეროვნული ლიგის გუნდი „მონრე-ალ კანადიენსი“ დასახელებულია კანადის 1977 წლის საუკეთესო გუ-ნად.

1976-77 წლის სეზონში გუნდმა 80 შეხვედრიდან მხოლოდ 8 წა-გო. სტენლის თასზე ფინალურ ორ-თაბრძოლაში „მონრეალ კანადიენ-სი“ დამარცხდა მხოლოდ ორ მა-ტჩში, ზედმეტად მეორედ მოიპოვა ჰოკეის ეროვნული ლიგის უმაღ-ლესი ჯილდო, 60 მოგება, 12 ფრე-და 8 წაგება — ეს არის ჰოკეის ეროვნული ლიგის რეკორდი.

უწმატის სპორტულმა ჟურნა-ლისტებმა დაასახლეს ქვეყნის 1977 წლის საუკეთესო სპორტსმე-ნები. ვაჟთა შორის ლაურეატების სამეული, ასე გამოიყურება: 1. პ.

გერვეიჩი (ფარეკაობა), 2. ლ. რეჩი (ვილაობა), 3. ზ. ვერატო (ცურვა); ქალები — 1. მ. ანბრუში (აქადმი-ური ნიჩბოსნობა), 2. ბ. ტორდაში (ფარეკაობა), 3. მ. გეგერარი (ტან-ვარჯიში). საუკეთესო გუნდებად აღიარებულია წყალბურთელთა, ფეხბურთელთა და ფრენბურთელ-თა (ქალები) ნაკრები კოლექტივები.

სპეციალური ყურის გაღაწყვე-ტილებით ბელგიის საუკეთესო სპორტსმენად აღიარეს მოტოკროს-ში მსოფლიოს სამგზის ჩემპიონი გასტონ რაიე.

შვედის სპორტულმა ჟურნალის-ტებმა წლის საუკეთესო სპორტსმე-ნად მიანიჭეს მძლეოსნურ სუბტილ-ში მსოფლიოს ექსპრეკორდმენი ევა ვილმსი, ვაჟთა შორის კი — საუკეთესო პრიფესიონალი ველო-მრბოლელი დიტრიხ ტურაუ.

